

Stand til dette, ved jeg ikke. Det ærede Medlem mener, at der ikke er noget nyt, fordi man ogsaa nu i Overslagene forudsætter en vis Arbejds løn; man forudsætter selvfølgelig, at Arbejdet er det og det, men man tænker sig ikke, hvor mange eller hvor faa Arbejdere der skal være, eller hvorledes Arbejdet skal udføres, det er vedkommende Entreprenørs Sag. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan hævde Stillingen. Følgen vilde være, at Entreprenørerne ere bundne, men Arbejderne ikke, det er en klar Sag.

J. Hage: Jeg ønsker blot at gøre den Bemærkning, at hvis et saadant Forslag skulde vedtages, vilde det i Grunden i sine Konsekvenser føre til, at ogsaa Staten og Kommunen maatte bestemme Arbejds lønnen for alle de Varer, de købte, thi Arbejds lønnen kan ogsaa trykkes, naar Staten eller private søge at faa en Vare ved Licitation; der foreligger da akkurat det samme Tilfælde, som naar et Arbejde skal udføres. De ærede Forslagsstillere maa i hvert Fald være sig bevidste, at dette vil føre til, at man i Grunden over hele Linien fastsætter en Normalpris eller Minimalpris, hvad man nu vil kalde det. For øvrigt vil ingen i al Almindelighed benægte, at den fri Konkurrence selvfølgelig har sine Ulemper, og at de komme meget skarpt frem ved Licitation, men en saadant Ordning griber i Virkeligheden ind i hele Arbejdsforholdet, og hvad der ligger temmelig nær at frygte, det er, at naar der bliver fastsat en Minimaldagløn, vil det absolut trykke Daglønne for de bedre Arbejdere og skade de mindre gode, de gamle Folk f. Eks., for saa vidt de ikke kunde antages til en Dagløn, som de vare villige til at arbejde for, og som deres Arbejde overhovedet kunde være værdt. Denne Fare er til Stede og kan ikke udelukkes, saa snart man vil have almindelige Regler for en Vares Pris, altsaa her for Arbejdsprisen, og jeg indrer ikke, naar et Arbejde er nogenlunde sammensat, hvorledes det egentlig skulde være muligt paa en nogenlunde retfærdig Maade i Ministerierne eller i Magistraten at fastsætte disse forskellige Priser. Det er jo klart, at de maatte anføres meget forskellig, hvis det overhovedet skulde have noget at betyde, thi at fastsætte en Minimumspris for det daarligste og lavest lønnede Arbejde, vilde ikke have den allermindste Betydning netop for de dygtige og flinke Arbejdere eller overhovedet for dem, der have speciel Uddannelse. Der maatte altsaa paa ethvert Punkt fastsættes en Gennemsnitsdagløn, som kaldtes en Minimumsløn

eller Normalløn, som skulde holdes. Uden at jeg i og for sig vil afvise en Diskussion om en saadan Tanke, maa jeg hævde, at dette Lovforslag maa, hvis det overhovedet skulde gennemføres, efter sin Tanke blive ganske anderledes omfattende, end det er, og der vil saa ogsaa vise sig ganske andre Bønskeligheder end dem, som de særede Forslagsstillere have udtalt, at de mente, der vilde komme. Hvis Resultatet blot skulde blive, at der blev fastsat en Slags nominel Minimumspris, vilde Følgen sgu blive, at man vilde skade Arbejderne i Stedet for gavne dem.

B. Holm: Jeg skal ikke indlade mig paa at inoebegaa de Bemærkninger, som ere faldne over for Lovforslaget, særlig fra den sidste ærede Taler, og jeg antager, at Ordføreren for Forslagsstillerne (Harald Jensen) sikkert vil gøre det, men jeg skal kun sige, at naar disse Forordninger kunne fyldestgøres i England, hvad det efter de foreliggende Dølyhsninger viser sig, at de fuldt ud kunne, maa det ogsaa kunne lade sig gøre her i Danmark. Hvis vi ikke vide, hvorledes vi skulle høre os ad dermed, saa kunne vi jo indhente Dølyhsninger derom. Jeg vil kun minde om forfællige Ting, som alle vi, der ere i denne Sal, ikke kunne være blinde for. De Spørgsmaal, som røre sig ude omkring i Verden og sætte den i Bevægelse i denne Tid, ere de sociale Spørgsmaal. Det er Arbejderspørgsmaalene, som drøstes alle Begne og drøstes med Interesse, med stor Interesse, fordi man føler Nødvendigheden af, at de drøstes med Interesse, og at alle maa give deres Bidrag og saa vidt muligt med deres Sagkundskab kaste sig ind i denne Drøftelse for om muligt at finde en Løsning paa en for Samfundet formaalstjenlig Maade. Jeg kan desto værre ikke synes, at man herhjemme beskæftiger sig paa den Maade med disse Spørgsmaal, som i hvert Fald jeg kunde ønske. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mindede i sine Udtalelser om, hvorledes det høje Ting her oven paa har stillet sig over for et saadant Spørgsmaals Løsning. Det er mit Haab, at den delvise Tavshed, som dette høje Ting i Dag viser over for et Forslag, der er saa beskeden som dette, ikke er noget Tegns paa manglende Interesse for dette Lovforslag eller for det sociale Spørgsmaal overhovedet, men jeg tror, at den Stiltiendhed, der hviler over Salen, nu da dette Forslag ligger for, er en Erkendelse og Villigelse af, at dette Spørgsmaal kommer frem. Det er min Overbevisning, at der i denne Sal rummes en stor Sagkundskab netop med Hensyn til denne Sag, som